

עורב שחור וגבינה לבנה

ארצות ערב

סוחר זקן בדרך הביתה מנסיעה עבר ליד באר. היה כבר מאוחר והשמש התקרבה לאופק. פתאום ליד הבאר הרגיש במשהו בהיר. התקרב וראה גולגולת של אדם. השתומם מאוד האיש ולקח את הגולגולת בידיו. ואז ראה שכתוב עליה "חי הרגתי ארבעים איש ומת אהרוג אותו מספר."

"אללה הכל יכול" קרא הסוחר "אני חייב למנוע זאת."

הוא לקח את הגולגולת הביתה, שם במכתש וכתש אותה לאבקה. את האבקה שם בצנצנת וסגר בחדר שלו בביתו.

כעבור זמן מה אמר היה הסוחר לנסוע לחיג'אז בעניניו. לאישה אמר "שמעי-נא. שאיש לא ייכנס לחדר הזה כשאני לא בבית."

ונסע. עבר זמן מה והאישה יצאה מביתה בעניין כלשהו, חשוב מאוד כנראה, כי הרי ידוע שנשים מזדקנות יוצאות מהבית רק אל הקבר. בבית נשארה הבת שלהם וזו לא ידעה על הוראת אביה. כשאמא לא הייתה בבית נכנסה הבת לחדר סגור וראה את הצנצנת. סקרנית הסתכלה

פנימה, וראתה אבקה לבנה. היא הרטיבה ברוק
אצבע שלה, טבלה קצה באבקה וטעמה. לא היה
לאבקה טעם כלשהו. היא יצאה מהחדר ושכחה
את הדבר.

עברו ימים והאם ראתה שבטנה של הבת גדלה.
התחילה לחקור אותה.

"איש לא נגעה בי" ענתה הנערה בבכי על כל
שאלות אמא. האם הסתירה את בתה מעיני
האנשים, קראה למילדות והן בפה אחד אישרו -
אכן הנערה בתולה. האם השתכנעה בסוף
והתחילה לחכות לשובו של בעלה.

עברו תשעה חודשים והבת הבתולה של הסוחר
ילדה בן. בינתיים חזר גם האב. האם והבת סיפרו
לו הכל.

"אולי נגעת בצנצנת?" שאל האב.

"איזה צנצנת" קראו הנשים.

"בצנצנת שבחדר שלי."

ואז נזכרה הנערה: "נכנסתי לחדר שלך, ראיתי
צנצנת וליקקתי קצת-קצת מהאבקה."

"מסתבר שמה שקבע הגורל, חייב להתקיים"
חשב הסוחר והוא קרא לילד אילים-אלי-גיב
שפירושו "ידוע על בלתי ידוע."

הילד גדל מהר והפתיע את כולם בתבונה שלו.
היה למשל מקרה כזה:

הסוחר הראה לבני ביתו אבני חן יקרות שהביא
מחיג'אז. אילים-אלי-גיב הקטן הסתכל עליהן
ואמר "סבא, הרבה מהאבנים האלה מזוייפות."
"איך זה?" השתומם הזקן "אני סוחר בכאלה כבר
שנים רבות. זה לא יתכן!"

ואילים-אלי-גיב פרש את האבנים על השולחן
והצביע "זו וזו אמיתיות, והיתר זיופים."

הזקן הלך עם האבנים לתכשיטנים ואלה אישרו
את דבריו של הנער. מאז שמו של אילים-אלי-גיב
התפרסם ברבים.

קרה פעם שמלך הארץ הזו חלם חלום מוזר. הוא
התעורר בפחד גדול וקרא לווזיר שלו.

"תן לי עצה, וזיר" אמר המלך.

"הכל בידי אללה" ענה הווזיר והמלך סיפר לו:

"בחלום ראיתי עורב שחור שנקר בגבינה לבנה.
מה פירוש הדבר?"

"חכמים ומפרשי חלומות יעזרו לך" אמר הווזיר
וקרא לחכמים ולמפרשי חלומות מפורסמים, אבל
אלה אמרו רק "יש אדם אחד שאולי יכול לעזור
לך, המלך, ושמו אילים-אלי-גיב."

"תביאו אותו אלי" ציווה המלך.
הביאו את אילים-אלי-גיב ואת סבא שלו והמלך

סיפר את החלום.

"תבטיח שתשמע לי ושתשמור על החיים שלי"
ביקש הצעיר מהמלך.

"אני מבטיח" ענה המלך.

"וחיים של סבא שלי".

"וחיים של סבא שלך".

"אז תעשה מה שאומר לך עכשיו - תביא אותי
להרמון, לאזור הנשים של שלך."

והמלך הלך אתו אל ההרמון, אל המלכה.

"תתפשטי" אמר הנער למלכה.

המלך התרגז, אבל הנער אמר "הבטחת להשמע
לי."

"תורידני את בגדיך" אמר המלך "אני בעלך, וזה
הרי רק ילד."

המלכה התפשטה ואילים-אלי-גיב אמר "ציווה,
המלך, שכל השפחות תתפשטנה."

כולן עשו כך פרט לשפחה שחורה אחת. המלך
התרגז מאוד וצעק: "אפילו המלכה התפשטה
ואת לא יכולה? תתפשטי!"

מפורסם, ועוד הרבה סיפורים מסופרים על
חוכמתו בארצות ערב.

אבל היא סירבה. המלך שלף את חרבו ואמר:
"אני נשבע לפני אללה אם לא תוריד את בגדיך,
אחתוך אותך לחתיכות."

השפחה התחילה להתפשט ואז ראה המלך שזו
לא שפחה אלא גבר, המאהב החשאי של
המלכה. אז אמר אילים-אלי-גיב, כשהוא מביט על
הגבר:

"הנה לך, המלך, העורב השחור. וכאן - הגבינה
הלבנה" והצביע על המלכה.

אז ציווה המלך לשומרים "להוריד ראשים לגבר
הזה ולכל השפחות שידעו עליו ולא הודיעו לי."
התליין ביצע את מלכתו וכשסיברו את הראשים
שנפלו מצאו שהם ארבעים
בדיוק.

כך נוכח סבא של אילים-אלי-גיב כי התמלאו
המילים הכתובות על הגולגולת.

ואת המלכה הבוגדנית ציווה המלך להוציא
למדבר ושם להשאיר אותה לבדה.

מאז שמו של אילים-אלי-גיב נעשה עוד יותר